

	Sid.
Om afvel och uppfödning af <i>Arthur Wendel</i>	201
Om dyntsjukdom hos hare (med 4 bilder) af <i>Arvid M. Bergman</i> ...	45
Om hundrasernas härstamning (med afbildningar) af <i>E. R. A.</i>	155
»Pila» med valpar (med plansch) af <i>A. P. Hamilton</i>	29
Protokoll vid Svenska Kennelklubbens sammanträden	2, 71
På älgjakt med Setter af <i>G. L.</i>	36
Retrievern (med afbildning) af <i>A. W.</i>	96
Revisionsberättelse om Svenska Kennelklubbens räkenskaper	73
Sanitetshundar, fältprof program	68
berättelse af <i>A. K—m</i>	237
Stadgar för hundutställningar	83
förslag till stadgar	20
Stadgar för jaktprof med hönshundar	76
förslag till stadgar för hönshundar	9
Herr Fr. Nyborgs motion	14
Pointerklubbens utlåtande	16
Setterklubbens	18
Stamboken: i VI:te bandet intagna hundar	25, 86
» VII:de	154, 215
Svenska Foxterrierklubbens afvelshund Champ. Nighthrow (med afbildning)	217
The Ladies' kennel associations utställning i London (med 21 afbildningar) af <i>J. E. Frykberg</i>	177
Till Kennelklubbens medlemmar, några allvarsord att beakta af <i>A. P. Hamilton</i>	213
Trilbys kärlekssaga af <i>C. A. C. L.</i>	249
Tyska brukshundar (Vorstehunde) af <i>W. Zirkenbach</i>	207
Tysk korthårig hönshund (med plansch) af <i>A. P. Hamilton</i>	89
Våra fältprof af <i>Arthur Wendel</i>	40
Vännerna (med afbildning) af <i>C. A. H.</i>	109

INNEHÅLLSFÖRTECKNING.

	Sid.
Svenska Kennelklubbens vintersammanträde, annons	211
» Taxklubbens	211
Meddelanden från Svenska Kennelklubben	212
Till Kennelklubbens medlemmar, några allvarsord att beakta, af <i>Ad. Patr. Hamilton</i>	213
I VII:de bandet af S. K. K. S. intagna hundar	215
Anmälan om registrering af Kennelnamn	215
Svenska Foxterrierklubbens afvelshund Champion Nighthrow (med afbildning)	217
Bayerska Bårgsspårhunden (med plansch) af <i>A. P. H.</i>	218
Jaktprof med hönshundar	
» Svenska Kennelklubbens	220
» » Pointerklubbens	230
» » Setterklubbens	235
Våra första fältprof med sanitetshundar af <i>A. K—m</i>	237
Draghundar (med 12 afbildningar) af <i>A. W.</i>	241
»Trillbys» kärlekssaga af <i>C. A. C. L.</i>	249
Den kynologiska utvecklingen i England och den Engelska Kennelklubben af <i>A. W.</i>	256
Prisdomareberättelse från Göteborgs Taxklubbs utställning i Göteborg 7 okt. 1906, af <i>Otto Hedström</i>	263
Notiser	267

**HARRISSONS 1:ma
Hundbröd
»City Meat»,
kraftigt och närande, innehåller allt
hvad en hund behöver.
Fullt jämförligt med de bästa
märken men billigare!!**

»CITY MEAT» användes uteslutande vid utfodringen af hundarna vid Svenska Kennelklubbens utställning i Stockholm i maj d. å. och tilldelades klubbens första pris (stor silfvermedalj och diplom).

Generalagenter för Sverige:

O. S. S. BALLÉ & Co., Stockholm.

Fältprof med sanitetshundar.

Ett nytt slag af fältprof med hundar kommer, såsom af annons i tidningen framgår, att i höst anställas här i landet. Det är nämligen den i vintras bildade »Föreningen för hundens användning vid krigssjukvården», som den 4 nästkommande september anordnar i Stockholms närhet sin första offentliga fälttäflan, i hvilken allmänheten inbjudes att taga del.

Täflingen omfattar endast *en klass* och är öppen för hundar af alla raser.

Hundarna komma att prövas inför en af föreningen tillsatt pris-nämnd såväl i vanlig s. k. »kammardressyr» (appell, dom, derriere m. m.) visande hundens lydnad som ock i det egentliga fältarbetet, d. v. s. uppsökandet af sårade i terrängen samt i markerandet af de gjorda fynden.

Penningpris om 100, 70 och 30 kronor samt hederspris äro af föreningen utställda till täflingen. Att denna täflan bör omfattas med stort intresse är att hoppas, då föreningens syfte är för sjukvården under krig af den största betydelse och då dessutom hvar och en, man eller kvinna, som har intresse för hundar och finner ett nöje i deras uppfostran och dressyr, kan genom att deltaga i dessa täflingar ägna sig åt föreningens mål och göra fosterlandet en tjänst samt blifva i tillfälle föra fram sina hundar till en sannolikt ganska intressant täflan.

Efter hvad vi förnummit komma samtidigt uppvisningar — utom täflan — att äga rum äfven med sanitetshundar från andra länder.

Föreningens sekreterare, löjtnant E. B:son Lilliehöök, Marieberg, Stockholm, meddelar närmare upplysningar rörande dessa täflingar.

Pristäflan för sanitetshundar.

Till deltagande i *fältprof för sanitetshundar* inbjudas härmed intresserade hundägare, såväl damer som herrar, inom landet.

Täflingen anordnas af »Föreningen för hundens användning vid krigssjukvården» och kommer att äga rum den 4 september 1906 å plats, belägen i Stockholms närhet. Denna täfling, som omfattar endast *en klass*, är öppen för hundar af alla raser och skola hundarna af genom föreningen tillsatta prisdomare prövas i följande dressyrafdelningar:

1. *Appell* (hunden bör utan tvekan komma upp på kallelse af pipa, rop eller tecken.)
2. *Afläggning* (hunden bör, kopplad eller lös, kunna af föraren lämnas ensam vid ett utlagdt föremål, samt förblifva tyst liggande till dess föraren återkommer.)
3. *Down* (hunden skall på tecken eller tillrop (»Down», »couche», »lägg dig» eller dylikt) lägga sig ögonblickligt ned och

förblifva i denna ställning tills han af föraren erhållit tillstånd att resa sig upp.)

4. *Derriere* (hunden skall på tillrop »derriere», »bakom» eller dylikt intaga, kopplad eller lös, plats omedelbart bakom föraren.)
5. *Sök* (på tillsägelse bör hunden sträcka ut och noggrant genom-söka terrängen, följande de anvisningar han af föraren med rop eller tecken erhåller.)
6. *Jaktfrihet* (ej markera och framför allt ej följa vildt eller husdjur (kattor, kaniner eller dylikt.)
7. *Skottfrihet* (hunden får ej visa rädsla eller nervositet vid affossandet i hans närhet af ett eller flera skott.)
8. *Uppsöka* i terrängen befintliga markerade *sårade* och tillkännagifva fyndet genom:

a.) fortsatt, ihållande *ståndskall*, hvarvid det är fördelaktigt, om hunden under ståndskallet kan uplockas för att därpå i koppel återvända till fyndorten med föraren.

b.) genom afgifvande af *rapport*, hvarvid hunden efter att hafva funnit den sårade omedelbart tyst uppsöker sin förare och genom ett på förhand prisdomarna meddeladt sätt markera fyndet, för att därefter uppkopplad leda sin förare till platsen för den sårade.

För att kunna tilldelas pris, bör täflande hund hafva visat god färdighet i punkter 1, 2, 5, 6 och 7 samt i mom. a. eller b. af punkt 8.

Anmälningar till deltagande i täflingen böra senast före den 15 augusti vara insända till föreningens sekreterare, löjtnant E. B:son Lilliehöök (Marieberg, Stockholm), hos hvilken anmälningsblanketter kunna rekvireras samt närmare upplysningar erhållas.

Tre pris om respektive 100, 70 och 30 kronor komma att vid täflingen stå till prisdomarnas förfogande, hvarförutom äfven hederspris torde komma att utdelas.

Hvarje hund, oberoende af ras, är berättigad att deltaga i täflingen. Äfven damer äga rätt att uppträda som förare af sina hundar.

Stockholm i mars 1906.

L. W. Stjernstedt.

E. B:son Lilliehöök.

Dagen gynnades af det härligaste väder samt af för profvet fördelaktig mark med en myckenhet raphöns.

De närvarande hundarnes antal var 9 st. som dock snart reducerades genom rusningar och upprepade oförlåtliga stötningar. Så utgingo genom rusning efter höns i klass II: Prince Charming, Nell och Fia samt genom svåra stötningar, i klass I: Nell samt i klass II: Ben, hvilken dock förut skött sig bra. Öfriga hundar inom första och andra klassen blefvo nu ganska grundligt prövade, hvarvid såsom lofvande ungdom Cary framstod.

Största intresset tilldrog sig segrareklassen, där i synnerhet täfningen mellan de båda äldre hundarne Yellow och Dolly varade ganska länge. Bägge utförde ett mycket godt arbete. Till slut återstod endast att gifva Yellow tillfälle att sekundera, och efter ett genomgåendet stort roffält, där all bedömning blef omöjlig, på grund af att höns lågo öfverallt samt gingo upp flockvis, fick Dolly stånd på nästa stubbåker. Yellow dröjde ej att visa en vacker sekundering. Hon afgick sålunda med segern och lämnade prisdomarne det fängesamma tillfället att, såsom för tredje gången segrare i segrareklassen, kunna tilldela den utmärkta tiken heders-titeln »Champion».

I klass IV drogos de anmälda hundarna tillbaka. Redan kl. 4,30 var pröfningen afslutad tack vare den rikliga tillgången på höns. Efter återkomsten till staden skedde prisutdelningen på Hotel Royal, där sedan en angenäm middag vidtog.

Göteborg i oktober 1906.

Harald v. Gegerfeldt.

Klass	Placering	Hundens namn	Öfverstående
Klass I	1	Yellow	Harald v. Gegerfeldt
	2	Dolly	Harald v. Gegerfeldt
	3	Cary	Harald v. Gegerfeldt
Klass II	1	Prince Charming	Harald v. Gegerfeldt
	2	Nell	Harald v. Gegerfeldt
	3	Fia	Harald v. Gegerfeldt
Klass III	1	Ben	Harald v. Gegerfeldt
	2	Öfriga	Harald v. Gegerfeldt
	3	Öfriga	Harald v. Gegerfeldt

Vårt första fältprof för Sanitetshundar.

Få bland de talrika vandrare, hvilka njutande af det strålande solskenet färdades vägen fram den 4 september, torde vid passerandet af den lilla midt emot Drottningholm belägna Kärsons hafva anat, att några få steg in i skogen ett så pass intressant skådespel som vår första *pröfning af Sanitetshundar* stode allmänheten till buds. Också var från vägen ännu vid den för profvets början utsatta tiden, klockan 12 f. m., föga att se; några hvita tältväggar, skytmående fram mellan unghjörkarnes delvis redan gulnade löfverk, en från en grindstolpe nedhängande pappskylt med inskriften: »väg till Hufvudförbandsplatsen» — se där allt. Dock för den, som genom grinden tog vägen inåt skogsbacken upprullades efter några få steg en lika liflig som intressant tafla.

Ur långa kokgröpar hvirflade röken i blånande moln kring kittlarne, där det till särbehandlingen nödiga vattnet redan puttrade, talrika hästar betade lugnt, tjudrade i rader mellan träden och på toppen af en liten kulle reste sig lik en stor vit linnebyggnad ett af arméns operationstält, omgifvet af mindre skyddsskärmar och tält, bestämda för härbärgerande af olika kategorier af sårade. Längst uppe i backen, tätt under en öfverhängande klippvägg låg ett, dessbättre tomt, tältskydd bärande den dystra påskriften »Plats för döende». Nere på slätten rädde lif och rörelse. I långa rader låg sanitetsmanskaper, försedt med bårstänger och fältpackning, lägradt under hjörkarne, bidande på order att rycka fram. Talrika vagnar, såväl truppens egna transportvagnar som »civila» ekipeage: hyrvagnar, ja, en automobil från hufvudstaden, jaktvagnar från de närbelägna herrgårdarne m. m. höllo på den öppna platsen nedanför tältet, omgifna af en växande skara åskådare, bland hvilka märktes ordföranden i »Förening för hundens användning vid krigssjukvården», general L. W. Stjernstedt, medlemmar af Föreningens styrelse, officerare såväl som civila samt ett ej obetydligt antal damer; att nejdens ungdom ej försummat att mangrant infinna sig behöfver knappt sägas. Hjältarne för dagen, sanitetshundarne, voro naturligtvis föremål för allmän uppmärksamhet och omgäfvos där de lågo kopplade nära truppen, af talrika åskådargrupper.

Utom två koppel collys: löjtnant Lilliehööks »Nelly» och »Barry» samt de till täfning anmälda »Tuttan» och »King-Boy» — ägare: fanjunkaren vid Kungl. Skaraborgs regemente A. Ottergren, funnos äfven tillstädes Föreningens båda unga Airedaleterriers, »Mård» och »Mickel», hvilka, ehuru ännu under dressyr, medförts för att uppvisas för Föreningens medlemmar. Kl. 1 e. m. började täfningen, till hvilken endast två hundar »Tuttan» och »King-Boy», båda förda af sin ägare fanjunkar A. Ottergren, voro anmälda, då löjtnant E. B. Lilliehöök i egenskap af prisdomarsuppleant och ordnare ansett lämpligast att uppvisa sina båda hundar »Nelly» och »Barry»

utom täflan. Till en början gällde det nu kammardressyren, omfattande följande punkter:

1. *Apell* (20 p.), 2. *Aftägning* (5 p.), 3. *Down* (5 p.), 4. *Derriere* (5 p.), 5. *Jaktfrihet* (5 p.), 6. *Skottfrihet* (10 p.). »Tuttan», en liten liflig röd-hvit tik (f. jan. 1905, uppf. dr. Petterson Stockholm) liksom koppelkamraten »King-Boy» klippt »som lejon» för att mindre besväras af sommarhettan, afkopplades och fick göra »Down» och gå »Derriere». Redan vid första början af profvet blef det för litet hvar klart att fanjunkar Ottergren var en både skicklig och rutinerad dressör, ty de olika numren i programmet utfördes af så väl »Tuttan» som om möjligt i än högre grad af »King-Boy» (f. 15/1 1905; äg. »John Buller» u. »Queen-Maud»; uppfödare A. Bagge-Köpenhamn) med en »schwung» och korrekthet, som skulle hedrat hvarje pointer. I och för undersökning af hundarnes jaktfrihet hade ett par medförda kaniner släppts lösa i en backe ett 100-tal meter från samlingsplatsen. På kommandot: »Sök» genomkorsade nu »Tuttan» terrängen oupphörligt passerande det friska spåret utan att med minsta rörelse antyda något intresse för slaget. Än större var det prof på militär disciplin, som kort därpå visades af »King-Boy». Kaninen i fråga, en stor krit-hvit »stallhare» hade i stället för att aflägsna sig från platsen tryckt mellan ett par stenar och hoppade nu upp, så att säga under nosen på »King». Detta blef visserligen den unga, ännu lekfulla, hunden för starkt och ett ögonblick såg det ut som om han ämnat förfölja — dock endast ett ögonblick! En svag hvisning af förarens pipa och hejdande sig midt i språnget med vilibrådet knappt 2 meter från sig återvände han lydigt till sin plikt. Nu prövades »skottfriheten». Hunden »aflades», d. v. s. befalldes att ligga stilla vid en buske, hvarpå föraren aflägsnade sig ett 50-tal meter och tog plats tätt vid en afdelning sjukvårdssoldater, som på gifvet tecken öppnade snabbeld med sina revolverar. Då skotten smattrade som tätast, upplöckades hunden af föraren, hvarvid visade sig att såväl »Tuttan» som »King-Boy» utan skynt af nervositet lämnade sin plats och uppsökte sin herre. Härmed var profvets första afdelning öfver och med spändt intresse skredo prisdomarne nu till hufvudprofvet: *uppsökande af sårade i terräng*. Mellan landsvägen och skogsbacken sträckte sig ett afmejdadt åkerfält, genomskuret af ett par diken. Här hade under ledning af kapten B. Festin, hvilken jämte öfverstelöjtnant G. Hallström och förf. till dessa rader fungerade som prisdomare, utplacerats ett haft dussin såsom »sårade» tjänstgörande soldater, hvilka nu lågo dolda i dikena, bakom en halmstack, i skogsbrynet, o. s. v. Först prövades »King-Boy», dock utan att resultatet motsvarade de på grund af den mönstergilla kammardressyren högt ställda förväntningarne. Hunden sökte visserligen ut i korrekt »sicksack-sök», men utan vare sig målmedvetenhet eller intresse. Då han stötte på en sårad dröjde han ett ögonblick, för att antingen tvekande återvända till föraren eller stundom rent af fortsätta söket. Det var tydligt att unge »King-Boy» ännu var alltför »grön» för leken i fråga och efter ytterligare ett par försök uppkopplades han för att lämna fältet fritt åt »Tuttan», hvilken af föraren förklarats i motsats till »King-Boy» vara »fullt färdig». Långe dröjde det

ej heller innan vi insågo att han ej öfverdrifvit. På kommandot »Sök!» bar det af som en pil för att i nästa ögonblick vända upp i vinden mot skogsbrynet. Ännu en sekund och några korta skall antyddes att en »sårad» var funnen. I nästa ögonblick kom tiken i full galopp tillbaks med rapporten; härvid kom hon att rusa rätt på en andra »sårad», liggande dold i det höga gräset, hon hejdade här ett ögonblick och fortsatte så fram till föraren, som genast påsatte kopplet hvarpå Tuttan utan vidare satte af mot den förste sårade. Föraren, som ej lagt märke till det första fyndet utan endast sett tiken hejda vid den »sårade» n:o 2 sökte nu aflänka henne åt detta håll och hon skyndade också att föra honom till stället, dock för att genast ånyo taga vägen mot det första fyndet. Åter afkopplad bar det af utpå fältet, där inom kort samma manöver upprepades. Så fort tiken fått vind af en »sårad» skyndade hon fram, undersökte hastigt sitt fynd, skällde några korta skall och rusade så tillbaka till föraren, för att så fort denne satt på henne ledbandet i full fart föra honom till stället. Det hela gick med lif och lust och man märkte genast att tiken fattade hvad saken gällde och hade nöje af sitt lyckade arbete. Inom kort voro samtliga »sårade» funna och Tuttan efter väl förrättadt värf uppkopplad. Härmed var den egentliga täflingen avslutad och prisdomarne jämte en del af publiken begäfvos sig tillbaka till Drottningholm på hvars värds hus en enkel men animerad frukost intogs, hvarpå man återvände till täflingsplatsen, dit nu äfven anländt en del inbjudna gäster, öfverfältläkaren dr. Nettelblad, militärläkare, medlemmar af pressen m. fl. för saken intresserade personer.

Nu vidtog som andra afdelning i dagens program en uppvisning af sanitets-hundens arbete i fält, hvarvid utom »Tuttan» äfven löjtnant Lilliehööks »Nelly» och »Barry» deltog i arbetet. Ett antal sårade voro nu som förut placerade ute på fältet och i skogsbrynen, men i motsats mot, hvad som förut varit fallet, skulle nu allt gå fullt fältmässigt till, d. v. s. åskådarne skulle få tillfälle att se sanitetstruppens manskap under samarbete med hundarne. Också var hvarje sårad nu försedd med en lapp meddelande beskaffenheten af hans sår och sjukbärarne med bårstängerna i handen och indelade i bårslag stodo vid skogsbrynet redo att rycka ned på fältet. På gifvet tecken afkopplades nu först »Tuttan». Förmiddagens framgång och kanske äfven anblicken af bårmanskapet tycktes sporra henne till det yttersta och det arbete, hon nu presterade, torde sent glömmas af de närvarande. I hvinande galopp genomkorsades terrängen och rapporterna kommo så tätt att föraren knappt hann affida bårmanskapets ankomst, innan tiken åter var inne med ny rapport. För åskådarne upprullades hastigt en gripande bild af det moderna krigets mörkaste sida. Bårslag efter bårslag ilade i språngmarsch ned mot slätten, där fanjunkar Ottergren syntes än med uppsträckt hand markerande läget af en sårad, än af den i kopplet stretande »Tuttan» i fullt språng bogserad mot nästa fynd. Öfverallt syntes rörliga krigargrupper. Varligt lyftades de sårade upp på de i hast sammanfogade bårarne, första förband pålades med konstförfaren hand och snart syntes bår efter bår tågande i dyster

rad vägen upp mot förbandsplatsen, bland hvars tältgrupper redan skymtade sjukvårdarnes och underläkarnes hvitklädda gestalter. Ute på fältet hade »Tuttan» blifvit uppkopplad; om hon fått hållas några minuter till hade hon ej lämnat en enda sårade kvar åt kamraterna! »Nelly» och »Barry» voro nu i arbete; tyngda af sina tjocka pålsar, rörde sig dessa vida långsammare än de Ottergrenska hundarne, men de reviderade terrängen noga och fullgjorde sin skyldighet väl, om ock ej med den fart och den lust, som för kännarens öga gjorde »Tuttans» arbete så betagande. Snart var den siste sårade funnen och »lagd på bår» och nu samlades man kring hufvudförbandsplatsen, där de sårade sorterades i olika kategorier, aflämnade sina munderingar och protokollfördes. Härmed var uppvisningen slut; så långt som till fingerade operationer drefs lyckligtvis ej realismen — och sedan ledaren af det hela kapten B. Festin i ett kort, populärt hållet föredrag framställt hufvudgrunderna för sanitetsmanskapets arbete samt förbandsplatsens anordning, skreds till prisutdelning, hvilken verkställdes af general Stjernstedt och hvarvid *Tuttan* erhöll *1:a pris (100 kr.)* samt *S. K. K. :s Hederspris* och *King-Boy* ett *extra pris* om 25 kronor för *utmärkt kamardressyr*. Härmed var det hela slut och inom kort voro åskådare och prisdomare skingrade, under det att sanitetsmanskapet ännu arbetade ute på förbandsplatsen med tältens nedtagande och materieliens inpackande. »Föreningen för hundens användning vid krigssjukvården» har allt skäl att med tillfredsställelse se tillbaka på sitt första fältprof, ty var antalet täflande litet, så är å andra sidan framträdandet å vädjobanan af en dressör med fanjunkar Ottergrens förmåga och förutsättningar af en betydelse, som knappt kan öfverskattas, hvartill kommer att uppvisandet af ett arbete sådant som »Tuttans» mer än något annat är ägnadt att främja föreningens sak och inom dess egna led sporra till förnyad ansträngning.

Då Föreningen nästa höst änyo samlas till Fältprof skall, därom är jag öfvertygad, frukterna af den vunna erfarenheten ej dröja att visa sig.

Stafsund sept. 1906.

A. K—m.

Draghundar.

Här i landet användes hunden i allmänhet till jakt, som vallhund, som gårdvar, eller — eller rätt och slätt till sällskap. Hans framstående egenskaper såsom dragdjur ha vi däremot hittills lämnat obegagnade.

Orsaken härtill är svår att finna om ej i bristande företagsamhet. I Tyskland, Frankrike, Belgien och andra länder se vi hundrade och tusental af med hundar förspända kärror, lastade med grönsaker, frukt, mjölk m. m. och det arbete, som hundarne sålunda prestera, beräknas blott för det lilla Belgien uppgå till flera millioner kronor årligen. Visserligen äro förhållandena för hundens användning till körslor gynnsammare i det tätare befolkade landet, där transporter i allmänhet äro kortare, men äfven hos oss borde väl mången lämplig användning för hunden som dragare finnas.

För att klargöra detta återge vi här en del bilder hämtade ur Grefve Henry de Bylandts stora verk »Les Races de Chiens.»

Dessa bilder ge oss en mängd uppslag till hundens bruk såsom dragare, väl värda att taga fasta på. En billigare dragkraft finnes ej och de varumängder, som af hundar kunna framforslas, äro ganska afsevärda.

Någon torde kanske anmärka, att en dylik användning af hunden är att hänföra till djurplågeri. Men häri skulle man betydligt misstaga sig. Lika väl kunde det då tillämpas på hästarne, hvilka, när de ströfva kring i fritt tillstånd, svårligen göra intryck af att just vara de lämpligaste dragarne. Beaktar man blott, i så väl det ena som det andra fallet, att djuret rätt anspännes och ej utsättes för öfveransträngning, så mår hunden, liksom hästen, som dragare förträffligt.

Huru mycket lyckligare äro ej dessa draghundar än de s. k. gårdvarar, som år ut och år in ligga fastkedjade vid hundkojan, eller, än de smäckfeta stöfvare, som i nära $\frac{3}{4}$ af året föra ett lättjefullt drönarellif.

De nämnda kategorierna borde för öfrigt vara de, som först lades i selen. Gårdvaren skall om natten, då hans tjänst egentligen tas i anspråk, likvisst göra sin plikt och — tänk, hvilka fötter och muskler våra stöfvare skulle få! Därjämte bibringades stöfvaren en dressyr i lydnad, som ingalunda vore till skada för hans användning på jakt.

